

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614010295
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614010295.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2015, v trestnej veci proti obžalovanému Y. U., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/165/2014 zo dňa 26.02.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník uznal obžalovaného Y. U. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 28.09.2014 v čase o 02.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Renault THALIA, evidenčného čísla SP-582 AF, aj keď nie je držiteľom vodičského oprávnenia, po účelovej komunikácii v U., časť C., od lyžiarskeho vleku smerom na L., pričom počas jazdy sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, s vozidlom zišiel na trávnatý porast po pravej strane cesty v smere svojej jazdy, kde prednou časťou vozidla narazil do stĺpa telekomunikačného vedenia, následne s vozidlom prešiel cez cestu III. triedy č. 55714, kde narazil do kovového zábradlia betónového priepustu a následne s vozidlom havaroval v priekope, z miesta nehody odišiel bez oznámenia dopravnej nehody, po jeho vypátraní hliadkou OO PZ Stropkov sa podrobil dychovej skúške, pričom bolo zistené, že vozidlo viedol s hladinou 0,84 miligramov etanolu na liter vydychovaného vzduchu, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. a/, c/, § 66 ods. 2 písm. a/, d/ v nadväznosti na ust. § 137 ods. 2 písm. a/, c/, p/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Uložil mu za to podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a § 54 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá po dobu 2 rokov.

Podľa § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanému peňažný trest v sume 300,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XX, okr. L., škodu v sume 1.500,- eur, SLUŽBE Mestský podnik Stropkov škodu v sume 80,- eur, SUC PSK Prešov škodu v sume 120,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodenú E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XX, okr. L., so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v trestnej veci okresný súd správne zistil skutkový stav, uznal obžalovaného za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., avšak pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa riadil nesprávnymi právnymi úvahami a následne obžalovanému uložil nesprávny trest, ktorý nepostačuje na dosiahnutie nápravy a prevýchovy páchatel'a a je aj v rozpore so zásadami pre ukládanie trestov, najmä s ustanoveniami § 33 ods. 1, 2 a § 49 ods. 2 Tr. por.

Obžalovaný nielen jazdil s motorovým vozidlom v stave po požití alkoholických nápojov, ale jazdil bez vodičského oprávnenia a s vozidlom havaroval, pričom dopravnú nehodu neohlásil a skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin, preto na jeho nápravu a prevýchovu nepostačuje uloženie trestu povinnej práce, ale je potrebné mu uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici sadzby so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel v prvej tretine sadzby, prípadne vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju prejednal a rozhodol.

Na základe odvolania okresného prokurátora krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o treste obžalovaného odôvodnil tým, že k dosiahnutiu účelu trestu predpokladaného Trestným zákonom v jeho prípade nie je treba uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže v danom prípade sa obžalovaný dopustil úmyselného prečinu v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody tak, ako to predpokladá zásada upravená v § 49 ods. 2 Tr. zák., opiera sa o skutočnosti zistené pri posúdení povahy spáchaných trestných činov obžalovaného a možnosti jeho nápravy, a teda posúdenia jeho osoby a pomerov.

Pri posudzovaní povahy spáchaných trestných činov obžalovaným a to s prihliadnutím na druh a význam porušeného záujmu chráneného Trestným zákonom, na konanie charakterizujúce objektívnu stránku prečinu a formu zavinenia súd dospel k záveru, že v danom prípade ide o typovo menej závažnú trestnú činnosť.

Okresný súd poukázal na skutočnosť, že zákonodarca pri skutkovej podstate žalovaného trestného činu stanovil trestnú sadzbu do jedného roka odňatia slobody, ktorá je najnižšou trestnou sadzbou v rámci osobitnej časti Trestného zákona. Týmto zaradil tento trestný čin medzi menej nebezpečné. Je zrejmé, že obžalovaný po tom, čo požil alkoholické nápoje, riadil motorové vozidlo a to aj napriek tomu, že nie je oprávneným držiteľom vodičského preukazu a dokonca z miesta dopravnej nehody odišiel bez jej oznámenia, čo mu zjavne priťažuje a na jednej strane zvyšuje to závažnosť jeho konania. Na druhej strane k záveru o menšej nebezpečnosti činu obžalovaného súd dospel za súčasného posúdenia spôsobu vykonania činu, a teda skutkových okolností, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný neriadil motorové vozidlo po ceste I. či II. triedy, kde sa predpokladá vysoká frekvencia pohybu iných motorových vozidiel, teda účastníkov cestnej premávky, ale motorové vozidlo riadil v čase okolo 02.00 hod. po účelovej komunikácii, ktorá sa využíva na prechod k rekreačnej časti pri meste L. zvanej T. U., mimo obce, na ktorej riadenie vozidla nezvládol, zišiel na trávnatý porast, narazil do stípu, následne vozidlom prešiel cez cestu III. triedy, prerazil kovové zábradlie betónového priepustu, cez ktoré vozidlom prepadol a na kapote auta zostal ležať v priekope. Tieto skutočnosti súdom uvádzané neznamenajú, že aj pre takéto úseky cestnej komunikácie neplatia pravidlá cestnej premávky tak, ako to predpokladá zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Pri skúmaní motivácie konania obžalovaného zistil, že tento chcel pomôcť známemu, ktorého riadiac auto po účelovej komunikácii odviezol na ním určené miesto a pri návrate späť vlastné riadenie

nezvládol. Konal tak v nepriamom úmysle niekomu spôsobiť zranenia či ublížiť na zdraví, či spôsobiť škodu na majetku, avšak ak tak konal, vedel, že takýto následok spôsobiť môže, pričom samotný rozsah spôsobenej škody zodpovedá typovo totožným následkom spôsobených pri páchaní takejto trestnej činnosti.

Ďalej súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v predmetnej trestnej veci. Súd zistil poľahčujúcu okolnosť, a teda, že obžalovaný sa ku skutku mu kladenému za vinu priznal a svoje konanie oľutoval tak, ako to predpokladá ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák., zistil však priťažujúcu okolnosť a to, že obžalovaný už bol súdne trestaný tak, ako to predpokladá ustanovenie § 37 písm. m/ Tr. zák.

Pri hodnotení osoby zistil, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti s matkou a tromi mladšími súrodencami v odľahlejšej časti obce U. tzv. C., bez otca, ktorý je nebohý. Je zamestnaný ako robotník v štátnej spoločnosti Technická obnova a ochrana železníc a.s. H. Q., pričom sa aktívne podieľa na chode spoločnej domácnosti, kde aj finančne prispieva. V súčasnosti je slobodný, vážnejší vzťah nemá. Z toho je zrejmé, že v súčasnosti obžalovaný predstavuje pre spoločnú domácnosť, v ktorej žije, pravidelný prísun finančných prostriedkov. V mieste trvalého bydliska ako aj u zamestnávateľa je hodnotený kladne. Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku občianskeho spolunažívania rozhodnutím Okresného úradu v Stropkove zo dňa 18.7.2014, zo skutku ktorého sa mal dopustiť dňa 9.10.2013. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 6.8.2013 sp. zn. 3T/93/2013, právoplatný dňa 1.7.2014, ktorým bol uznaný vinným spolu s bratom M. U. a s ďalšími tromi páchatelmi zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Okresný súd poukázal na to, že obžalovaný sa skutku spoločne s ďalšími štyrmi páchatelmi dopustil ešte dňa 18.12.2009, teda skoro 5 rokov od skutku, ktorý je mu kladený za vinu v danom prípade.

Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd zisťoval a prihliadal na nich pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, tak ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., má okresný súd za to, že v prípade obžalovaného pre dosiahnutie účelu trestu, vzhľadom na pozitívnu prognózu nápravy obžalovaného zastáva názor, že ukladanie trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom by v danom prípade bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a je presvedčený, že účel trestu tak, ako to predpokladá Trestný zákon, je možné dosiahnuť aj uložením iného druhu trestu ako trestu odňatia slobody.

Okresný súd preto uložil obžalovanému trest povinnej práce podľa § 54 Tr. zák., nakoľko tento druh trestu považuje za významnú alternatívu k trestu odňatia slobody, čoho dôkazom je aj tá skutočnosť, že ho nie je možné uložiť vedľa trestu odňatia slobody a v prípade nevykonania trestu povinnej práce alebo nevedenia riadneho života v čase výkonu tohto trestu je predsa povinnosťou súdu tento trest premeniť na nepodmienečný. Tento názor súd oprel o to, že súčasne je pri takto uloženom treste navyše ešte páchatel okrem dohľadu nad výkonom práce aj podrobený kontrole v tom smere, či po dobu výkonu tohto trestu vedie riadny život.

Čo sa týka výmery trestu, súd uložil trest na polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a to v rozsahu 150 hodín, pri maximálnom rozsahu 300 hodín. Súčasne súd uložil obžalovanému v úmysle posilnenia účelu Trestného zákona aj peňažný trest vo výmere 300,- eur tak, ako to predpokladá ustanovenie § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Ďalej mu podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. uložil v prípade úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu aj alternatívny trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov.

Keďže obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla v rámci cestnej premávky a prejavil sa ako vodič nerešpektujúci pravidlá premávky na pozemných komunikáciách, následkom čoho bolo spôsobenie škody na majetku, mu súd podľa § 60 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 2 rokov, a teda v prvej tretine trestnej sadzby, ktorá je v rozmedzí 1 rok až 10 rokov.

Súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XX, okr. L., škodu v sume 1.500,- eur, SLUŽBE Mestský podnik Stropkov škodu v sume 80,- eur, SUC PSK Prešov škodu v sume 120,- eur a postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. por.

odkázal poškodenú E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XX, okr. L., so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania okresného prokurátora, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom dospel k záveru, že okresný súd pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery postupoval v súlade s Trestným zákonom.

Krajský súd poukazuje v plnom rozsahu na dôvody rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pričom ďalej prihliada krajský súd aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V súvislosti s vyššie citovaným ustanovením Trestného zákona uvádza krajský súd na tú skutočnosť, že obžalovaný žije v spoločnej domácnosti so svojou mamou a tromi mladšími súrodencami, pričom mama je nezamestnaná a podstatným zdrojom príjmov sú finančné prostriedky zabezpečené prácou práve obžalovaným. Uloženie nepodmienečného trestu by tak postihlo okrem obžalovaného aj príslušníkov jeho domácnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti preto krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.